

for at være afhængige af en regional komité, som de måske også repræsenterer, så det vil vi være positive over for.

Den grundlæggende balance mellem læge og faglige medlemmer berøres ikke af denne ændring, og den balance er også meget vigtig at beholde, idet den netop er styrken og kendetegnet for hele komitésystemet, og formand og næstformand skal som foreslået tilsammen repræsentere såvel statslige forskningsinteresser som folkeoplysende, almenkulturelle eller sociale interesser, der har betydning for den centrale komités virke.

Ligeledes bliver der med loven præciseret, hvad der kræves, for at man overhovedet kan blive medlem, nemlig at man skal være forskningsaktiv, man skal have sit virke i den region, man vælges i – det skal altså være lokalt kendte personer – og man skal udpeges fra en bredere kreds. Som det er nu, indstilles de tre af Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd.

Efter ændringen vil de eventuelt blive indstillet af relevante forskningsfaglige fora, og som vi ser det, vil det alt andet lige gøre det lettere at finde frem til egnede og villige faglige komitémedlemmer, for det er ofte dem, det er svært at få fat på.

Det foreslås i lovforslag nr. L 13, at det er IT- og forskningsministeren, der fastsætter nærmere regler om, hvilke fora der er relevante forskningsfaglige fora. Måske var det en idé her, at sundhedsministeren var med i denne beslutning. Men det er så noget af det, vi kan tage med i udvalget og behandle dér.

Egentlig har komitésystemet selv henvendt sig til ministeren og udbedt sig endnu flere ændringer i regelsættet omkring komitésystemet, som man mente var ønskelige og nødvendige. Men det her lovforslag, L 13, drejer sig kun om disse få ændringer af mere teknisk art. Resten af ændringerne skal så først foreslås efter et grundigt udvalgsarbejde med henblik på fremsættelse af et lovforslag i 2002-2003.

I hørings svarene er der kommet en del bemærkninger til de tekniske ændringer, men også til, hvad der bør være med i den kommende revision i 2002 og 2003, f.eks. at det bør være meriterende for læger at deltage i komitéarbejde. Det ville kunne være medvirkende til, at det vil være lettere at få læger eller andre fagpersoner til at interessere sig for at deltage i komiteernes arbejde.

Endvidere mener vi så også, at der i den større revision bør tages fat på den centrale komités

rolle i forhold til de regionale komiteer. CVK har i øjeblikket ikke hjemmel til at fastlægge, at principielle sager skal forelægges CVK, ligesom CVK ikke kan indkalde enkeltsager. Det bør der naturligvis helt klart være mulighed for på en eller anden måde.

Måske burde vi have en generel call-in-bestemmelse, for som det er nu, kan en regional komité jo faktisk godkende et forsøg, som den centrale komité netop absolut ikke ville godkende, eller som den centrale komité endog måske har frarådet at godkende. Og det er alt for usikkert for dem, som hele komitésystemet først og fremmest drejer sig om, nemlig forsøgspersonerne. Men det må komme ved den senere revision.

Nu er det blot de små tekniske ændringer, der er til behandling, og dem er Kristeligt Folkeparti positivt indstillet over for og vil deltage positivt i udvalgsarbejdet med.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Tak til ordførerne for både tilslutning til forslaget og nogle gode råd til, hvordan vi under udvalgsarbejdet kunne kigge på nogle ting, og jeg ser egentlig meget fortrøstningsfuldt på, at vi efter udvalgsarbejdet får en helstøbt, færdig lov ud af det.

Det er, som flere ordførere har sagt, jo kun nogle små ændringer, vi laver nu, og jeg er helt enig med de af ordførerne, der har peget på behovet for at skabe større kontinuitet i arbejdet.

Grunden til, at vi har taget alt dette her op, er jo, at man fra komiteerne selv over for os har peget på, at det er et problem, at alle medlemmer går af på samme tid.

Med hensyn til de øvrige små forslag, vi stiller, kan man selvfølgelig i udvalgsarbejdet diskutere, om der er nogle skruer, der skal skrues lidt på. Men det forslag, vi har lagt frem, mener vi meget, meget langt tilgodeser de hensyn, man fra komiteernes side har bedt os om at forholde os til nu.

Jeg vil om komiteerne i øvrigt godt sige, at jeg tror, at de i fremtiden vil få en stadig voksende betydning. Biomedicinen kommer til at spille en stadig større rolle, og derfor er det, at vi får lavet et komitésystem og en lovgivning, der giver dem de bedst tænkelige muligheder for arbejdet, i den grad det, man kan kalde i almenvellets interesse. Derfor er det også vigtigt, at rammerne, der bliver skabt om dette arbejde, og den måde, vi får skruet udpegningsmetoder og sådan noget sammen på, skaber de friest mulige vilkår for komiteerne.